

Gimnastyka Mózgu

Gimnastyka Mózgu to metoda bazująca na kinezylogii edukacyjnej, czyli nauce o ruchu. Jest to system prostych, zabawnych ćwiczeń, które można szybko wykonać zyskując przy tym wiele energii. Twórcą Gimnastyki Mózgu jest Paul Dennison. Celem kinezylogii jest integracja ciała z umysłem. Dzięki wykonywaniu określonych ćwiczeń możemy wspomóc proces uczenia się oraz zadbać o prawidłową koordynację ruchową.

Cały proces rozwoju ruchowego w najwcześniejszym okresie dzieciństwa wpływa na to jak dzieci uczą się w przyszłości. Często poprzez różne czynniki zaburzające dochodzi do komplikacji, które rzutują na umiejętność przyswajania nowych informacji. Kinezylogia ma na celu wspomóc i skorygować różnego rodzaju deficyty.

To zaskakujące jak proste ćwiczenia potrafią pomóc dzieciom (i również dorosłym) w zdobywaniu nowych umiejętności. Gimnastyka Mózgu ma szerokie zastosowanie. Głównie z metody tej korzysta się w pracy z dziećmi z różnego rodzaju trudnościami w uczeniu się. Jednak ma ona również pozytywny wpływ na dzieci z nadpobudliwością psychoruchową (jest to metoda ruchowa). Dzięki niej możemy pozbyć się wielu blokad znajdujących się w naszym ciele. Elementy można wykorzystać nawet w pracy terapeutycznej z niemowlętami.

Terapia odbywa się w bardzo przyjaznej atmosferze cały jej przebieg to w zasadzie zabawa, której towarzyszy zawsze różnego rodzaju muzyka. Dzieci chętnie biorą w niej udział, ponieważ ćwiczenia nie są męczące ani trudne. Dodatkowo wykorzystywane są zabawne obrazki przedstawiające poszczególne zadania. Dodatkowym walorem tej metody a w zasadzie jej prostoty jest to, że każdy rodzic może się jej nauczyć i z powodzeniem stosować w domu jako uzupełnienie prowadzonej terapii lub wykorzystać po prostu jako sposób na dobrą zabawę z dziećmi.

mgr Marta Jadczyk
pedagog

Trudności adaptacyjne

Dogoterapia (kynoterapia) jest formą wspomagającą rehabilitację, psychoterapię i edukację. Filarem tego typu terapii jest certyfikowany pies. Wraz ze swym przewodnikiem stanowią zespół terapeutyczny. Aby pies mógł ubiegać się o certyfikat musi przejść odpowiednie testy oraz szkolenie, po którym zdaje egzamin. Terapeuta pracujący tą metodą powinien mieć odpowiednie wykształcenie (zazwyczaj pedagogiczne, psychologiczne, fizjoterapeutyczne lub logopedyczne), ukończyć kurs oraz mieć podstawową wiedzę o zachowaniu zwierząt.

Dogoterapia prowadzona jest zarówno indywidualnie jak i grupowo. Zajęcia grupowe mają zazwyczaj charakter edukacyjny lub zabawowy. Podczas zajęć uczestnicy uczą się prawidłowego zachowania wobec psa, ćwiczą pamięć, koncentrację, rozwijają sprawność ruchową (np. poprzez pokonywanie toru przeszkód razem z psem) oraz wiele innych. Zajęcia indywidualne mają charakter typowo terapeutyczny i są dostosowane indywidualnie do schorzeń pacjenta (zaburzenia emocjonalne, niedowład kończyn, fobie, trudności w nauce itd.).

Obecność psa na zajęciach staje się motywacją do podejmowania działań, przynosi ukojenie i radość, urozmaica (często trudne i monotonne) ćwiczenia ruchowe. Dotyk, kontakt emocjonalny ze zwierzęciem uspokaja, relaksuje, pomaga w otwarciu na drugiego człowieka.

mgr Bożena Dramska – Jańczuk
psycholog, dogoterapeuta

Terapia behawioralna

Jako pedagog specjalny prowadzę zajęcia terapeutyczno-rewalidacyjne z dziećmi, u których występują zaburzenia rozwojowe i emocjonalne. Pierwszą grupę stanowią dzieci z objawami ze **spectrum autyzmu**. Wspólnie z dzieckiem i jego rodzicami staramy się, tak kształtować zachowania dzieci, aby w możliwie najwyższym stopniu mogły się one zaadaptować do życia w społeczeństwie. Celem moich zajęć jest przede wszystkim kształcenie zdolności komunikacji werbalnej i pozawerbalnej, ćwiczenie umiejętności naśladowania (która jest niezbędna przy nauce wielu czynności) oraz modelowania (przenoszenia np. umiejętności zabawy do innego miejsca, sytuacji). Praca z dzieckiem polega także na eliminowaniu zachowań niepożądanych, nie tylko agresywnych czy autoagresywnych ale także tych, które ograniczają lub uniemożliwiają mu naukę (np. wybuchy złości, „zastyganie”, stereotypia tj. ruchy głowy, rąk itp.) lub tych, które izolują dziecko od społeczeństwa (np. nieprawidłowe reakcje emocjonalne, nieprawidłowa mowa, rozrzucanie zabawek).

Prowadzę również terapię dzieci z zaburzeniami emocjonalnymi, głównie lękowymi (mutyzm wybiórczy). Wspólnie z dzieckiem pracujemy nad jego samooceną, poczuciem wartości, ćwiczymy komunikację pozawerbalną i werbalną, stopniowo i systematycznie trenujemy mówienie, obniżając jednocześnie poziom lęku.

Kolejną grupę wśród moich małych współpracowników, stanowią dzieci z różnymi deficytami rozwoju (opóźniony rozwój psychoruchowy, upośledzenie umysłowe, wady słuchu, parcjalne deficyty rozwojowe np. ryzyko dysleksji).

Pracę we wszystkich tych grupach łączy metoda mojej pracy mianowicie metoda behawioralna, z naciskiem na pozytywne wzmacnianie pożądaných zachowań (obrazowo = nagradzanie). Dzieci mają większą motywację do pracy (oczywiście w formie zabawy) jeśli oprócz satysfakcji z dobrze wykonanego zadania, otrzymują cukierek lub naklejkę. My również w codziennym życiu stosujemy pozytywne wzmacnianie i to nie tylko wobec dzieci, utrwalając przy tym określone zachowania. Pamiętajmy jednak, że pozytywne wzmocnienie nie polega na rozdawaniu nagród na prawo i lewo i zgadzaniu się na wszystko, co dziecko ma ochotę zrobić, a także o tym, by nie mylić go z przekupstwem (nagradzanie za zachowanie, które jeszcze nie wystąpiło). Rodzice często także wzmacniają (tj. utrwalają przez nagradzanie) zachowania niepożądane u dzieci. Dzieje się tak np. wtedy gdy („dla świętego spokoju”) kupujemy zabawkę krzyczącemu dziecku.

mgr Agnieszka Kubacka, oligofrenopeda, surdopeda

Zastosowanie metody krakowskiej w terapii logopedycznej

W terapii mowy niezwykle pomocne, a zarazem naturalne dla dziecka jest stosowanie **Metody Krakowskiej**, ponieważ małe dziecko uczy się języka od podstaw, naśladowując naturalny rozwój: rozpoznaje i powtarza zapisane samogłoski, sylaby wyrazy. Metoda Symultaniczno-Sekwencyjna wczesnej nauki czytania opiera się na wiedzy o sekwencyjnych zdolnościach lewej półkuli mózgowej przy równoczesnym korzystaniu z symultanicznych sposobów przetwarzania bodźców językowych półkuli prawej.

Materiał językowy, uporządkowany od najprostszych zadań, dziecko opanowuje symultanicznie globalnie rozpoznając samogłoski, onomatopeje i wyrazy, oraz analityczno-sekwencyjnie czytając pierwsze sylaby otwarte, wyrazy dwusylabowe zbudowane z sylab otwartych, zdania, proste teksty. Terapia prowadzona metodą krakowską jest przeznaczona dla dzieci nie mówiących lub posługujących się własnym kodem językowym, dla dzieci z autyzmem, zespołem Aspergera oraz innymi zaburzeniami rozwoju. Najlepszy czas na poznawanie kodu pisanego u dzieci przypada na sam początek wieku przedszkolnego. Dziecko pracujące metodą krakowską rozwija swój intelekt poprzez język. W terapii tej ćwiczenia ogólnorozwojowe łączone są symultaniczno-sekwencyjną metodą czytania, ponieważ daje to podstawę komunikowania się z otoczeniem i zarazem kształtowania się funkcji poznawczych. Korzyścią wynikającą ze stosowania tej metody jest nauka czytania w wieku przedszkolnym, która jest podstawowym sposobem w terapii zmierzającej do osiągnięcia prawidłowej artykulacji głosek u dzieci z nie zakończonym rozwojem mowy oraz z wadami wymowy. Ponadto czytanie w znacznym stopniu ułatwia pracę z dziećmi z alalią (niewykształconą mową). Dodatkowo wczesna nauka czytania metodą symultaniczno-sekwencyjną Jagody Cieszyńskiej daje ogromne możliwości stymulowania intelektu dziecka. Poprzez czytanie kształtuje się wyobraźnia, która jest niezbędna do kreatywnego myślenia. Pobudza się również ośrodki odpowiedzialne za rozwój mowy u dzieci z zaburzeniami mowy.

mgr Jolanta Bartodziej, logopeda, oligofrenopeda

